

عنوان مقاله:

بررسی فرسودگی شغلی معلمان با توجه به نقش واسطه ای خودکنترلی و حمایت اجتماعی در همه گیری کرونا

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت و چشم انداز آموزش، دوره 3، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

رضا شیبانی فر - کارشناسی ارشد، گروه مشاوره مدرسه، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

همه گیری کرونا از نظر برنامه های آموزشی فشار زیادی بر معلمان وارد کرده است. لذا پژوهش حاضر باهدف بررسی فرسودگی شغلی معلمان با توجه به نقش واسطه ای خودکنترلی و حمایت اجتماعی در همه گیری کرونا انجام شد. طرح پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بود و جامعه آن شامل 110 نفر معلمان مقطع ابتدایی شهر بروجرد در سال تحصیلی 1400-1399 بود. حجم نمونه 86 نفر تعیین شد که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. پرسشنامه های مورد استفاده شامل مقیاس حمایت اجتماعی شربورن و استوارت (1991)، خودکنترلی تانجی (2004)، فرسودگی شغلی مسلش (1981) بود. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS-21 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های حاصل از پژوهش رابطه معنی دار منفی به میزان (0/752-2) میان خودکنترلی با فرسودگی شغلی معلمان را نشان داد. همچنین بین حمایت اجتماعی با فرسودگی شغلی معلمان رابطه منفی و معنی دار (0/821-2) وجود داشت؛ بنابراین می توان نتیجه گرفت که خودکنترلی بالا و حمایت اجتماعی اطرافیان با کاهش فرسودگی شغلی معلمان رابطه دارد. با توجه به همه گیری کرونا این بحران بر عملکرد معلمان تاثیر داشته و زمینه فرسودگی شغلی آنان فراهم می نماید. با توجه به این مسئله ارائه آموزش ها و ایجاد سیستم های حمایتی و آموزش خودکنترلی بر پیشگیری فرسودگی شغلی معلمان در همه گیری کرونا ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

فرسودگی شغلی، خودکنترلی، حمایت اجتماعی، کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1377064>

